YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

13 päivänä maaliskuuta 1996 *

Asiassa C-326/95,

jonka Tribunal Cível da Comarca de Lisboa on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Banco de Fomento e Exterior SA

vastaan

Amândio Maurício Martins Pechim,

Maria da Luz Lima Barros Raposo Pechim ja

Confecções Têxteis de Vouzela Ld.ª (CTV)

ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 59, 90 ja 92 artiklan tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: portugali.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet ja G. Hirsch sekä tuomarit G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida (esittelevä tuomari), P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm, L. Sevón ja M. Wathelet,

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Tribunal Cível da Comarca de Lisboa on päiväämättömällä päätöksellään, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.10.1995, esittänyt EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisen ennakkoratkaisukysymyksen EY:n perustamissopimuksen 59, 90 ja 92 artiklan tulkinnasta; Pechimit ja Confecções Têxteis de Vouzela Ld.ª (jäljempänä pääasian vastaajat) ovat nostaneet esiin nämä kysymykset.

2 Banco de Fomento e Exterior (jäljempänä BFE) on ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa pannut pääasian vastaajia vastaan vireille saatavaa koskevan täytäntöönpanomenettelyn.

3 Kansallisen tuomioistuimen toimittamista asiakirjoista ilmenee, että pääasian vastaajien mukaan BFE:n vireille panema oikeudenkäynti on lainvastainen, koska 13.11.1958 annettu asetus nro 41957 (*Díario do Governo*, 2. vuosipuolisko 1958, s. 558), jolla BFE:lle on annettu useita erityisoikeuksia, erityisesti oikeus periä saataviaan verosaatavien täytäntöönpanomenettelyn mukaisesti ja oikeus tätä tarkoitusta varten pitää täytäntöönpanoasiakirjana pankin kirjanpidosta saatua todistusta velasta, on ristiriidassa palvelujen tarjoamisen vapautta ja kilpailuoikeutta koskevien yhteisön säännösten kanssa. Pääasian vastaajat ovat tämän vuoksi pyytäneet kansallista tuomioistuinta esittämään yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko Banco de Fomento e Exteriorin katsottava olevan yritys ja vielä tarkemmin Rooman sopimuksen 90 ja 92 artiklassa tarkoitettu julkinen yritys?

2) Voidaanko niitä erityisoikeuksia, joita Banco de Fomento e Exteriorille on annettu suhteessa sen kilpailijoihin, pitää Rooman sopimuksen 92 artiklassa tarkoitettuna valtion tukena?

3) Onko näiden erityisoikeuksien katsottava rajoittavan palveluiden tarjoamisen vapautta yhteisössä Rooman sopimuksen 59 artiklassa tarkoitetulla tavalla?

4) Onko Rooman sopimuksen edellä mainitulla artikloilla (59 artikla, 90 artiklan 1 kohta ja 92 artiklan 1 kohta) välitön oikeusvaikutus ja voiko nyt kyseessä olevassa asiassa täytäntöönpanomenettelyn kohteena oleva yksityinen oikeussubjekti vedota niihin?

5) Syrjäyttävätkö Rooman sopimuksen määräykset niiden kanssa ristiriidassa olevat kansallisen oikeuden säännökset ja tekevätkö ne niistä pätemättömiä?"

4 Ennakkoratkaisupyyntöä koskevassa päätöksessään kansallinen tuomioistuin on päättänyt lykätä asian käsittelyä, jotta pääasian vastaajien esittämät ennakkoratkaisukysymykset voidaan käsitellä.

5 On muistutettava, että EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos ennakkoratkaisukysymys tulee esille jäsenvaltion tuomioistuimessa, tämä tuomioistuin voi, jos se katsoo, että kysymys on ratkaistava, jotta se voi antaa päätöksen, pyytää yhteisöjen tuomioistuinta ratkaisemaan sen.

6 Jotta yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan voitaisiin tulkita yhteisön oikeutta siten, että tulkinta olisi kansalliselle tuomioistuimelle tarkoituksenmukainen, kansallisen tuomioistuimen on määriteltävä esitettyihin kysymyksiin liittyvät tosiseikat ja oikeudelliset seikat, tai ainakin selostettava ne tosiasioita koskevat olettamukset, joihin nämä kysymykset perustuvat (ks. asiat C-320/90, C-321/90 ja C-322/90, Telemarsicabruzzo ym., tuomio 26.1.1993, Kok. 1993, s. I-393, 6 kohta; asia C-157/92, Banchero, määräys 19.3.1993, Kok. 1993, s. I-1085, 4 kohta; asia C-378/93, La Pyramide, määräys 9.8.1994, Kok. 1994, s. I-3999, 14 kohta ja asia C-458/93, Saddik, määräys 23.3.1995, Kok. 1995, s. I-511, 12 kohta).

7 Lisäksi on korostettava, että ennakkoratkaisupyyntöä koskevassa kansallisen tuomioistuimen päätöksessä annettujen tietojen ja siinä esitettyjen kysymysten on täytettävä edellä mainitut vaatimukset paitsi sen vuoksi, että yhteisöjen tuomioistuin voisi antaa kysymyksiin asianmukaisen vastauksen myös siksi, että jäsenvaltioiden hallituksilla ja muilla asianosaisilla olisi mahdollisuus esittää asiassa huomautuksensa yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 20 artiklan mukaisesti. Yhteisöjen tuomioistuimen velvollisuutena on huolehtia tämän mahdollisuuden suojaamisesta, kun otetaan erityisesti huomioon se, että mainitun säännöksen mukaisesti asianosaisille annetaan tiedoksi ainoastaan ennakkoratkaisukysymykset (yhdistetyt asiat 141/81, 142/81 ja 143/81, Holdijk ym., tuomio 1.4.1982, Kok. 1982, s. 1299, 6 kohta ja em. asia Saddik, määräyksen 13 kohta).

8 On totta, että yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että kansalliselle tuomioistuimelle asetettu vaatimus ennakkoratkaisukysymystä koskevien tosiseikkojen ja

oikeudellisten perusteiden selvittämiseen ei ole niin keskeinen silloin, kun kyse on yksityiskohtaisista teknisistä seikoista, joiden osalta yhteisöjen tuomioistuimella on mahdollisuus antaa asianmukainen vastaus silloinkin, kun kansallinen tuomioistuin ei ole antanut tyhjentävää selvitystä asiaa koskevista tosiseikoista ja oikeudellisista säännöksistä (asia C-316/93, Vaneetveld, tuomio 3.3.1994, Kok. 1994, s. I-763, 13 kohta).

9 Tällaisesta tilanteesta ei kuitenkaan ole kyse nyt käsiteltävässä asiassa.

10 On siis nimittäin todettava, että ennakkoratkaisupyynnössä ei ole mitään sellaista selvitystä, joka vastaisi edellä todettuja vaatimuksia.

11 Ennakkoratkaisupyynnössä ei ole kansallisen tuomioistuimen antamaa siinä vireillä olevan asian tosiseikkoja ja asiaan sovellettavaa oikeutta koskevaa selvitystä eikä siinä ole myöskään perusteltu, miksi kansallinen tuomioistuin katsoo, että pääasian kantajien esittämiin ennakkoratkaisukysymyksiin annettavat vastaukset olisivat tarpeellisia, jotta asia voitaisiin ratkaista. Asiaan liittyvät tosiseikat ja oikeudelliset seikat voitaisiin saada selville ainoastaan tutkimalla pääasian osapuolten kirjelmiä.

12 Tämän vuoksi on todettava, että yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 92 artiklan perusteella yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt ennakkoratkaisukysymykset ovat selvästi sellaisia, että niitä ei voida ottaa tutkittavaksi.

Oikeudenkäyntikulut

13 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on määrännyt seuraavaa:

Tribunal Cível da Comarca de Lisboan esittämää ennakkoratkaisupyyntöä ei oteta tutkittavaksi.

Annettiin Luxemburgissa 13 päivänä maaliskuuta 1996.

R. Grass — kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias — presidentti